

Beleidsregels jeugdhulp 2015 gemeente Koggenland



D15.011652

Zaaknr: ZK15003339



Inhoudsopgave

1	Inleiding	3
1.1	Overgangsjaar	4
2	Afwegingskader – de niveaus van hulp	5
2.1	Sociale infrastructuur	5
2.2	Overige voorzieningen	5
2.3	Individuele voorzieningen in het kader van specialistische hulp	5
3	Vormen van jeugdhulp	6
3.1	Overige voorziening	6
3.2	Individuele voorziening	7
4	De toegang tot jeugdhulp	8
4.1	Indienen hulpvraag	8
4.2	Vooronderzoek, registratie en gespreksvoorbereiding	8
4.3	Het gesprek	9
4.4	Gespreksverslag	11
4.5	Aanvraag individuele voorziening	11
5	De beschikking	13
6	Persoonsgebonden budget	14
7	Overig	16
7.1	Leeftijdsgrens	16
7.2	Woonplaatsbeginsel	16
7.3	Vertrouwenspersoon	16
8	Algemeen	17
9	Bijlagen	18
9.1	De toepassing van het woonplaatsbeginsel in de Jeugdwet	18



1 Inleiding

De verordening jeugdhulp gemeente Koggenland 2015 geeft uitvoering aan de Jeugdwet. Deze wet maakt onderdeel uit van de bestuurlijke en financiële decentralisatie naar gemeenten van de provinciale (geïndiceerde) jeugdzorg, de gesloten jeugdzorg, geestelijke gezondheidszorg voor kinderen en jongeren (jeugd-ggz), zorg voor jeugd met een licht verstandelijke beperking (jeugd-lvb), ggz in het kader van het jeugdstrafrecht (forensische zorg). Jeugdbescherming en jeugdreclassering. Ook hebben gemeenten de taak gekregen om een bovenlokaal Advies- en Meldpunt Huiselijk Geweld en Kindermishandeling in te stellen.

Daarnaast wordt met deze wet een omslag gemaakt van een stelsel gebaseerd op een wettelijk recht op zorg (aanspraak), naar een stelsel op basis van een voorzieningenplicht voor gemeenten (voorziening).

Dit vindt plaats op een wijze zoals eerder is gebeurd met de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo).

Het wettelijke recht op jeugdzorg en individuele aanspraken op jeugdzorg worden hierbij vervangen door een voorzieningenplicht waarvan de aard en omvang in beginsel door de gemeente wordt bepaald.

Het doel van het jeugdzorgstelsel blijft echter onverminderd overeind: jeugdigen en ouders krijgen waar nodig tijdig bij hun situatie passende hulp, met als beoogd doel ervoor te zorgen de eigen kracht van de jongere en het zorgend en probleemoplossend vermogen van het gezin te versterken.

De Jeugdwet schrijft voor dat de gemeenteraad per verordening in ieder geval regels opstelt:

- \\ over de door het college te verlenen individuele jeugdhulpvoorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen;
- \\ met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele jeugdhulpvoorziening;
- \\ over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele jeugdhulpvoorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen;
- \\ over de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld;
- \\ voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele jeugdhulpvoorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de Jeugdwet;
- \\ over de wijze waarop ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de Jeugdwet, en
- \\ ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van jeugdhulp, de kindbeschermingsmaatregelen of de in te zetten jeugdreclassering, waar het college ten aanzien daarvan de uitvoering van de Jeugdwet door derden laat verrichten. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

De verordening wordt, op grond van de Jeugdwet, vastgesteld door de raad op 15 december 2014.

In de verordening wordt verwezen naar nadere regels over de toegang tot jeugdhulp en PGB.

In de nu voorliggende beleidsregels zijn deze diverse onderwerpen nader uitgewerkt.

Deze beleidsregels geven richtlijnen voor de uitvoering van de nieuwe Jeugdwet die per 1 januari 2015 in werking treedt.



De Jeugdwet en de verordening jeugdhulp gemeente Koggenland 2015 leggen veel bevoegdheden bij het college. De uitvoering hiervan zal echter in de regel namens het college gedaan worden (in mandaat) door het zorgteam Koggenland. Om deze reden zijn deze regels vooral geschreven voor het zorgteam Koggenland. Daar ligt immers een belangrijke taak om besluiten over individuele voorzieningen in het kader van de Jeugdwet goed voor te bereiden.

Tevens moet worden opgemerkt dat dit de startsituatie betreft bij de inwerkingtreding van de wet. Aangezien het veel nieuwe taken betreft en de uitvoering nog in ontwikkeling is, kan het nodig zijn de beleidsregels op basis van opgedane ervaring aan te passen in de loop van de tijd. Dat is ook precies de reden om de beleidsregels een dergelijke flexibiliteit mee te geven: soms is een kleine snelle aanpassing vereist om optimale ondersteuning te kunnen blijven bieden aan inwoners van de gemeente Koggenland.

1.1 **Overgangsjaar**

In de Jeugdwet geldt voor 2015 een overgangsrecht voor cliënten. Dit betekent dat voor jeugdigen die op 31 december 2014 in een zorgtraject zitten, of op een wachtlijst staan voor geïndiceerde zorg, een overgangsrecht op zorg continuïteit geldt. Dit geldt zowel voor zorg in natura (zin) als voor het persoonsgebonden budget (pgb). Jeugdigen en hun ouders kunnen het reeds gestarte traject in 2015 dus gewoon afronden bij de hen bekende aanbieder. De continuïteit van zorg geldt voor maximaal het gehele kalenderjaar 2015 of totdat de indicatie in 2015 afloopt. Uitzonderingen hierop zijn pleegzorg en gedurende de periode dat er een maatregel is opgelegd door de kinderrechter.



2 Afwegingskader – de niveaus van hulp

In de toegangsprocedure wordt onderscheid gemaakt in zorg en ondersteuning op drie niveaus:

- \\ Sociale infrastructuur (eigen netwerk, informele zorg en ondersteuning);
- \\ Overige voorzieningen;
- \\ Individuele voorzieningen in het kader van specialistische jeugdhulp.

2.1 Sociale infrastructuur

Het eerste niveau vormt de basis van de sociale infrastructuur. Binnen de jeugdhulp wordt ernaar gestreefd om ouders zoveel mogelijk zelf verantwoordelijk te houden voor de opvoeding van hun kind. Hier zijn echter meer mensen bij betrokken, want een kind groeit niet op in een geïsoleerde omgeving. Naast de eigen netwerken van mensen zijn er allerlei particuliere initiatieven en vrijwilligersorganisaties in Koggenland, die een belangrijke bijdrage leveren aan onderlinge hulp- en dienstverlening en het versterken van de sociale cohesie. Denk onder meer aan de vrijwillige hulpdiensten (al dan niet van de burens), de basisscholen, het verenigingsleven etc. Dit niveau heeft verder geen reikwijdte in deze beleidsregels, maar wij vinden het van belang om het te noemen.

2.2 Overige voorzieningen

Deze voorzieningen zijn voor iedereen toegankelijk. Ouders en kinderen die een lichte, eenvoudige ondersteuningsvraag hebben kunnen altijd terecht bij het zorgteam Koggenland, zonder bureaucratische rompslomp. In het volgende hoofdstuk staat omschreven welk aanbod onder overige voorziening wordt verstaan.

2.3 Individuele voorzieningen in het kader van specialistische hulp

Niet alle problemen zijn nabij, in de buurt en via de inzet van het eigen netwerk of overige voorzieningen op te lossen. Soms hebben inwoners specifieke, specialistische en/of intensieve ondersteuning nodig. Het gaat om voorzieningen die vaak regionaal of soms zelfs landelijk zijn georganiseerd, zoals crisisopvang, pleegzorg, jeugdbescherming etc. Ook als deze 'zwaardere' vormen van hulp nodig zijn, blijft het uitgangspunt van nabijheid overeind.

In situaties waar de basis onvoldoende ondersteuning biedt, moet snel en dichtbij een individuele voorziening worden ingezet. Deze hulp 'moet in een keer goed zijn'. Dat wil zeggen zo licht als het kan en zo zwaar als nodig. In het volgende hoofdstuk wordt weergegeven welk individuele voorzieningen in het kader van specialistische hulp beschikbaar zijn.

Tijdens de procedure bekijkt het zorgteam Koggenland in overleg met de jongere en/of gezin welke (combinatie) van zorg en ondersteuning passend is bij de hulpvraag van de cliënt. Het zorgteam zorgt ook voor de uitvoering, zoals het opstellen van de beschikking en/of de pgb afspraken.

De beslissing of iemand voor specialistische jeugdhulp in aanmerking komt, is naast het zorgteam ook voorbehouden aan onder meer de huisarts, kinderarts, jeugdarts en rechter.



3 Vormen van jeugdhulp

De Jeugdwet kent 2 type voorzieningen, te weten een overige voorziening en individuele voorziening.

3.1 Overige voorziening

Een overige voorziening is voor één ieder rechtstreeks toegankelijk en hiermee maximaal laagdrempelig. Deze voorzieningen geven ook invulling aan artikel 2.4 van de Jeugdwet, namelijk een voorziening die kosteloos en/of anoniem vragen van jongeren en/ of zijn ouders kan beantwoorden.

Onder overige voorziening wordt alle dienstverlening (eerstelijns) verstaan die door het zorgteam Koggenland wordt geleverd.

Hieronder valt in ieder geval de beschikbaarheid van:

- \\ Bieden van informatie, advies en consultatie bij opgroei- en opvoedvragen;
- \\ Lichte pedagogische hulpverlening;
- \\ Casemanagement: het coördineren, afstemmen en volgen van de benodigde hulpverlening aan de jongere en/of zijn ouders, waarbij meerdere hulpverleners betrokken zijn.
- \\ Algemeen maatschappelijk werk;
- \\ Schoolmaatschappelijk werk; de schoolmaatschappelijk werker geeft advies en ondersteuning aan ouders/verzorgers en kinderen rondom de opvoeding en sociaal-emotionele ontwikkeling van de kinderen door middel van gesprekken, en is hierbij gericht op de schoolomgeving. Op deze manier kunnen vraagstukken vroegtijdig worden opgepakt en kan er, samen met de betrokkenen, naar passende oplossingen gezocht worden. Indien nodig wordt doorverwezen naar ambulante jeugdhulp, die meer intensieve trajecten uitvoeren met gezinnen.
- \\ Online hulpverlening; hieronder valt de ondersteuning die specifiek voor opvoed- en opgroeihulp digitaal wordt aangeboden;
- \\ Versterking van de vrijwillige inzet en informele netwerken; hieronder valt bijvoorbeeld cliëntondersteuning;
- \\ Mantelzorgondersteuning;
- \\ Jongerencoaching en jongerenwerk.

Veilig Thuis

Daarnaast is er nog een voorziening die voor alle burgers vrij toegankelijk is, te weten Veilig Thuis. Veilig Thuis is de organisatie die is voortgekomen uit de fusie tussen het Advies- en meldpunt Kindermishandeling en het Steunpunt Huiselijk Geweld. Veilig Thuis is het nieuwe meldpunt waar iedereen (zowel burgers als professionals) terecht kan voor het melden van zorgen om kinderen en/of hun ouders bij vermoedens van kindermishandeling of andere vormen van huiselijk geweld. Burgers kunnen hier ook terecht voor het inwinnen van advies. Veilig Thuis zal bij een vermoeden van relevante problematiek een vervolgonderzoek starten en contact opnemen met het zorgteam Koggenland om actie te ondernemen. Deze organisatie is voor één ieder vrij toegankelijk.



3.2 Individuele voorziening

Niet alle problemen zijn nabij, in de buurt en via inzet van het eigen netwerk of overige voorzieningen op te lossen. Soms hebben de jongere en/of zijn ouders specifieke, specialistische en/of intensieve ondersteuning nodig. De ondersteuning is systemisch en heeft tot doel dat de jongere en/of zijn ouders beter gaat functioneren.

Het gaat om voorzieningen die veelal regionaal of zelfs soms landelijk zijn georganiseerd.

Een individuele voorziening is een niet vrij toegankelijke voorziening en is alleen via een verleningsbeschikking van de gemeente toegankelijk.

De volgende vormen van individuele voorzieningen zijn beschikbaar:

- a. Pleegzorg
- b. JeugdzorgPlus
- c. Crisishulp en -opvang
- d. Jeugdbescherming en Jeugdreclassering
- e. Residentiële Hulp
- f. Ernstige Enkelvoudige Dyslexie
- g. Licht Verstandelijk Gehandicapten drie milieuvoorziening
- h. Generalistische Basis Geestelijke Gezondheidszorg jeugd
- i. Specialistische Geestelijke Gezondheidszorg jeugd
- j. Specialistische Ambulante Jeugdhulp
- k. Persoonlijke begeleiding, verzorging en kort verblijf
- l. Landelijk georganiseerde jeugdhulp



4 De toegang tot jeugdhulp

Voor de artikelen over de procedurele toegang en de betrokken partijen verwijzen wij naar artikel 4 t/m 8 van de verordening jeugdhulp Koggenland 2015. Voor de volledigheid geven wij hieronder nogmaals een samenvatting van het hele proces van de melding van een hulpvraag tot het afgeven van een beschikking.

4.1 Indienen hulpvraag

Wanneer een inwoner behoefte heeft aan ondersteuning in het kader van jeugdhulp, kan hij of zij, of een derde, bij het zorgteam Koggenland zijn hulpvraag persoonlijk, telefonisch of schriftelijk melden.

Soms blijkt na een korte vraagverkenning dat informatie en advies voldoende is voor de cliënt om het ondervonden probleem op te lossen. Wanneer verdere vraagverheldering of verdieping nodig blijkt, wordt er vooronderzoek en de gespreksvoorbereiding uitgevoerd.

Behalve de gemeentelijke toegang via het zorgteam Koggenland zijn er de volgende uitzonderingen mogelijk:

1. De huisarts, jeugdarts en kinderarts: zij mogen op basis van de Jeugdwet direct doorverwijzen naar specialistische jeugdhulp. De gemeente maakt uiteraard wel afspraken met deze partijen over de gecontracteerde hulp en de wijze van registratie van doorverwijzen.
2. Veilig Thuis: indien er een zorgmelding bij Veilig Thuis binnenkomt kan er onafhankelijk worden besloten om actie te ondernemen in een gezin. De gemeente maakt uiteraard wel afspraken met Veilig Thuis om de route af te spreken waarin deze hulp gezamenlijk kan worden ingezet.
3. De kinderrechter/strafrechter: de kinderrechter en strafrechter leggen kinderbeschermings- en/of strafmaatregelen op, nadat de Raad voor de Kinderbescherming advies heeft uitgebracht, die de gemeente dient uit te voeren. Denk hierbij aan maatregelen in het zogenaamde gedwongen kader, zoals een ondertoezichtstelling of een jeugdreclasseringstraject.
4. Jeugdbescherming en de gecertificeerde instellingen (GI): indien de GI constateert dat er aanvullende hulp noodzakelijk is binnen het kader van de hierboven genoemde gedwongen maatregelen, dan is de gemeente verplicht deze hulp in te zetten. De gemeente maakt uiteraard wel afspraken met de GI over de samenwerking in een dergelijk traject.
5. De burgemeester: indien de Raad voor de Kinderbescherming niet tot indiening van een verzoek tot ondertoezichtstelling overgaat nadat hij een melding van de burgemeester van de woonplaats van de minderjarige heeft ontvangen dat een maatregel met betrekking tot het gezag dient te worden overwogen, kan de burgemeester de raad vragen het verzoek alsnog aan de rechter voor te leggen.

4.2 Vooronderzoek, registratie en gespreksvoorbereiding

Het college verzamelt in overleg met de jeugdige of zijn ouder(s) alle voor het gesprek over de hulpvraag noodzakelijke en toegankelijke gegevens over de jeugdige en zijn situatie. Hiertoe behoort in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1. van de Wet op de identificatieplicht.



Zo spoedig mogelijk nadat de gegevens zijn verzameld, maakt het college een afspraak voor een gesprek. Hierbij brengt het college de jeugdige en zijn ouders op de hoogte van de mogelijkheid om binnen een redelijke termijn een familiegroepsplan op te stellen. Als de jeugdige en zijn ouders daarom verzoeken, draagt het college zorg voor ondersteuning bij het opstellen van een familiegroepsplan.

Familiegroepsplan

Families hebben het recht om bij problemen eerst zelf een plan te maken en aan te geven wat ze nodig hebben. Dit familiegroepsplan kan worden opgesteld door de ouders of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdigen behoren. Het familiegroepsplan moet onderdeel uitmaken van het hulpverleningsplan als er een toeleiding plaats moet gaan vinden naar een individuele voorziening.

Er hoeft geen familiegroepsplan opgesteld te worden als er sprake is van ondersteuning vanuit de gecertificeerde instelling die jeugdreclassering uitvoert of die voogdij uitoefent in het geval dat de ouders ontheven of ontzet zijn uit het ouderlijke gezag. Slechts als de ouders aan de jeugdhulpaanbieder of de gecertificeerde instelling te kennen hebben gegeven dat zij geen gebruik wensen te maken van de in de eerste zin bedoelde mogelijkheid, concrete bedreigingen in de ontwikkeling van het kind hiertoe aanleiding geven of de belangen van het kind anderszins geschaad worden, kan de jeugdhulpaanbieder of de gecertificeerde instelling hier vanaf zien.

Tijdens het vooronderzoek wordt ook rekening gehouden met de volgende factoren:

- ∨ Als de cliënt een familiegroepsplan aan het college heeft overhandigd, betreft het college dat plan bij het onderzoek;
- ∨ Het college informeert de cliënt over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure en vraagt de cliënt toestemming om zijn persoonsgegevens te verwerken;
- ∨ Het aanvragen van een onafhankelijk sociaal medisch advies kan onderdeel uitmaken van het onderzoek;
- ∨ Indien de cliënt of de ondersteuningsvraag genoegzaam bekend is, kan in overleg met de cliënt worden afzien van het vooronderzoek.

4.3 **Het gesprek**

Voor zover noodzakelijk onderzoekt het college zo spoedig mogelijk na de gespreksvoorbereiding in een gesprek met deskundigen en de jeugdige of zijn ouders:

- a. de behoeften, persoonskenmerken, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en het probleem of de hulpvraag;
- b. het gewenste resultaat;
- c. het vermogen van de jeugdige of zijn ouder(s) om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden;
- d. de mogelijkheden om gebruik te maken van een andere voorziening;
- e. de mogelijkheden om jeugdhulp te verlenen met gebruikmaking van een overige voorziening;
- f. de mogelijkheden om een individuele voorziening te verstrekken;
- g. de wijze waarop de individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen, en
- h. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een persoonsgebonden budget, waarbij de jeugdige of zijn ouder(s) conform artikel 8.1.6 van de wet in voor hen begrijpelijke bewoordingen worden ingelicht over de gevolgen van die keuze.

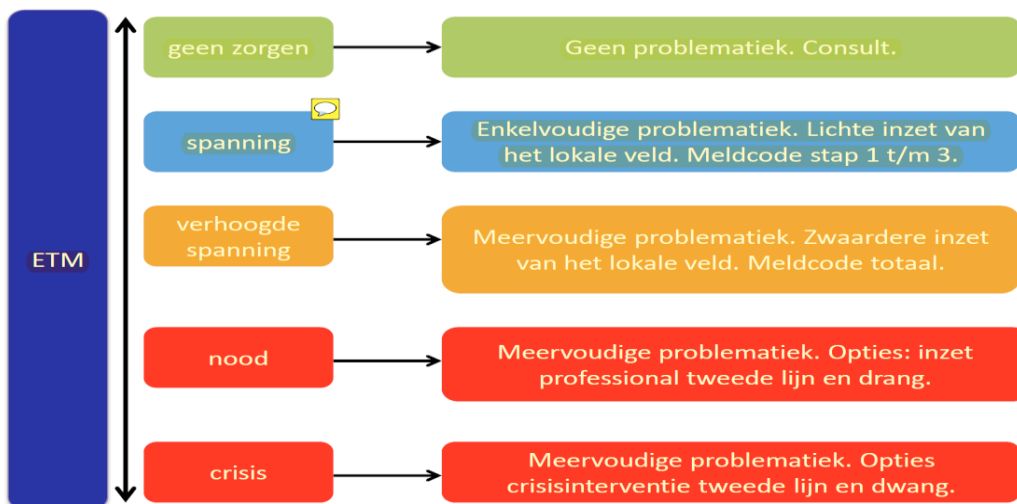
Ernsttaxatiemodel

De toeleiding naar een individuele voorziening vanuit de gebiedsteams c.q. zorgteam Koggenland gaat in West-Friesland aan de hand van het Ernsttaxatiemodel.

De 'Standaard Taxatie Ernst Problematiek' (STEP) is een kort instrument waarmee een snelle taxatie is te maken van de ernst van de problematiek van cliënten. Naast een ernsttaxatie van de huidige situatie, wordt het risico van een toename van de ernst getaxeerd.

Op basis van dit model kan een inschatting gemaakt worden welke zorg er nodig is en hoe snel die zorg geboden moet worden. Bij de taxatie wordt de gedragsdeskundige van het zorgteam Koggenland betrokken.

West Friesland model ernsttaxatie, op en afschalen inclusief meldcode





4.4 **Gespreksverslag**

Van het gesprek wordt een gespreksverslag gemaakt door de gemeente (lees: casemanager). Uitkomsten van het familiegroepsplan worden meegenomen worden in dit gespreksverslag.

Indien duidelijk wordt dat toeleiding naar alleen een overige voorziening noodzakelijk is, heeft dit tot gevolg dat de procedure van het zorgteam stopt. Er is immers geen afgeronde aanvraag voor een individuele voorziening tot stand gekomen.

Indien het gesprek naar het oordeel van het college leidt tot de wenselijkheid van een individuele voorziening, wordt een hulpverleningsplan (dat bij de feitelijke hulpverlening kan worden gebruikt) opgesteld, tenzij dit gelet op de aard van de te leveren hulp niet noodzakelijk is.

Als de situatie dit vereist, wordt het gespreksverslag danwel hulpverleningsplan door de gemeente in goed overleg met de ouders bijgesteld.

Het gespreksverslag moet ten minste omvatten:

- a. een beschrijving van de problemen of dreigende problemen van de cliënt en de mogelijke oorzaken daarvan, maar ook wat er goed gaat in een gezin (eigen kracht). Hierbij vindt er een afstemming plaats met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen.
- b. uitkomsten van het familiegroepsplan
- c. de mate waarin deze problemen een bedreigende situatie voor de jeugdige kunnen veroorzaken; toetsing vindt plaats aan de hand van het eerdergenoemde model ernsttaxatie, op en afschalen inclusief meldcode.
- d. doelen van de zorg, SMART geformuleerd
- e. een advies wie de benodigde zorg kan verlenen.
- f. omvang en duur van de benodigde zorg
- g. wel of geen sprake van een ouderbijdrage
- h. mening cliënt
- i. toestemming van de cliënt
- j. afspraken m.b.t. casusregie en procesregie
- k. evaluatiemomenten

4.5 **Aanvraag individuele voorziening**

Een voor akkoord ondertekend verslag van het gesprek en, in voorkomend geval, een ondertekend hulpverleningsplan wordt door het college als complete aanvraag voor een individuele voorziening beschouwd. De datum waarop de aanvraag juist en volledig is, geldt als aanvraagdatum.

Een niet voor akkoord ondertekend verslag van het gesprek of hulpverleningsplan wordt door het college eveneens als een aanvraag voor een individuele voorziening beschouwd, tenzij de jeugdige of zijn ouder(s) hebben aangegeven geen aanvraag te wensen.

Daarnaast kunnen jeugdige en ouder(s) schriftelijk een aanvraag om een individuele voorziening indienen bij het college. Dit kan door middel van een door het college vastgesteld formulier.



Indien de gemeente een aanvraag ontvangt die door een ander bestuursorgaan behandeld moet worden, heeft de gemeente doorzendplicht (art. 2:3 Awb). In de praktijk wordt de volledige aanvraag met begeleidend schrijven (of telefoongesprek) geretourneerd aan cliënt. Slechts op uitdrukkelijk verzoek van de cliënt kan de gemeente de aanvraag doorzenden naar het desbetreffende bestuursorgaan.

Criteria individuele voorzieningen – voorliggende voorzieningen

Het college kent een individuele voorziening toe indien en voor zover in het onderzoek in ieder geval is vastgesteld dat:

- a. de jeugdige op eigen kracht of met zijn ouders of andere personen uit zijn naaste omgeving geen (volledige) oplossing voor zijn hulpvraag kan vinden;
- b. een overige voorziening niet adequaat is voor de oplossing van de hulpvraag;
- c. de jeugdige of de ouders geen aanspraak kunnen maken op een andere voorziening om de hulpvraag te beantwoorden.
- d. een individuele voorziening aangewezen is gezien de aard en ernst van de hulpvraag.



5 De beschikking

In de beschikking staat in ieder geval: de aanvraagdatum, de beslissing en de motivering van de beslissing. Beschikkingen zijn in principe gebaseerd op voorzieningen in natura, tenzij de jeugdige en/of de ouders een pgb wensen en er wordt voldaan aan de voorwaarden genoemd in art. 8.1.1 van de Jeugdwet.

In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.

Bij het verstrekken van een voorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:

- a. welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
- b. wat de ingangsdatum en (geldigheids)duur van de verstrekking is,
- c. welke gecontracteerde of gesubsidieerde aanbieder van jeugdhulp de voorziening verstrekt
- d. binnen welke termijn de zorg moet worden verzilverd,
- e. en indien van toepassing, welke andere voorziening(en) relevant zijn of kunnen zijn.

Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:

- a. voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend;
- b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het PGB. Deze kwaliteitseisen zijn gelijk aan die van vergelijkbare zorgaanbieders in natura;
- c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
- d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld,
- e. binnen welke termijn het pgb moet worden verzilverd,
- f. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.

Voorwaarden op- of afschaling van de toegekende individuele voorziening

Op- of afschaling van de toegekende individuele ondersteuning of hulp vindt altijd plaats op basis van afspraken gemaakt in het gespreksverslag danwel het hulpverleningsplan en in overleg met de jongere en zijn ouders. Ook hierbij kan weer gebruik gemaakt worden van het Ernsttaxatiemodel. Nieuwe afspraken worden door de gemeente (lees: casemanager) vastgelegd in het hulpverleningsplan.



6 Persoonsgebonden budget

Uitgangspunt van de Jeugdwet is dat de cliënt een individuele voorziening “in natura” krijgt aangeboden, maar er tevens op moet worden gewezen dat dit desgewenst als persoonsgebonden budget (pgb) kan worden verstrekt. De wet verbindt daar echter wel voorwaarden aan:

- ∖ De inwoner moet in staat te zijn om de aan het pgb verbonden taken (o.a. het sluiten van overeenkomsten en het aansturen en aanspreken van de hulpverlener op zijn verplichtingen) op een verantwoorde wijze uit te voeren;
- ∖ De inwoner zich gemotiveerd op het standpunt stelt dat de individuele voorziening als pgb wenst verstrekt te krijgen;
- ∖ Naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de zorg en ondersteuning en andere maatregelen van goede kwaliteit zijn. Dit dient vooraf getoetst te worden door bijvoorbeeld een persoonlijk budgetplan, op welke wijze de ondersteuning bijdraagt aan zijn participatie en zelfredzaamheid en hoe de kwaliteit is gewaarborgd;

Volgens artikel 10 van de verordening jeugdhulp gemeente Koggenland 2015 is de volgende voorwaarde ook van toepassing:

- ∖ Een pgb mag de kosten van een vergelijkbare individuele voorziening in natura niet overstijgen.

We vinden het belangrijk dat cliënten zoveel mogelijk zelf de regie voeren over de ondersteuning die ze wordt geboden. Daarom is in de wet bepaald dat een individuele voorziening kan worden verstrekt in de vorm van een pgb. Op basis van onze verordening kan deze pgb worden aangewend voor verschillende vormen van ondersteuning en voor verschillende typen hulpverleners.

Het zorgteam Koggenland zal in haar onderzoek moeten beoordelen of het verantwoord is om een pgb te verstrekken. Dit hangt af van de mogelijkheden van de cliënt om (zelf of met behulp van anderen) de daaraan verbonden taken goed uit te voeren. Denk daarbij aan alle contractuele, administratieve en personele taken ten aanzien van de ondersteunende partij. Ook mogen de kosten van een pgb niet hoger zijn dan een vergelijkbaar aanbod in natura. Een pgb zal niet worden geweigerd als de cliënt bereid is om de meerkosten voor eigen rekening te nemen.

Het zorgteam Koggenland zal er ook op moeten toezien dat de kwaliteit van een pgb niet afwijkt van de ondersteuning die in natura kan worden georganiseerd. Administratief is dit geborgd door de nieuwe manier van uitbetalen via zogenaamde trekkingsrechten: niet de cliënt maar de ondersteuner ontvangt de betalingen van de Sociale Verzekeringsbank (SVB). Daarnaast zal het zorgteam Koggenland ook bekend moeten zijn met deze ondersteuner en zijn aanbod. Bij de start of herindicatie van elke individuele voorziening zal daar een kwaliteitstoets worden uitgevoerd. Deze kwaliteitstoets wordt daarna binnen twee jaar nog eens herhaald. Daarna beslist het zorgteam Koggenland of de kwaliteitstoets periodiek moet worden voortgezet of dat de kwaliteit voor de rest van de looptijd van de individuele voorziening voldoende is geborgd.

De hoogte van de pgb hangt af van de redelijke kostprijs die mag worden betaald voor de betreffende ondersteuning en welke kostprijs er in het zelfde geval zou worden betaald bij zorg in natura. Dit wordt beoordeeld aan de hand van de mate waarin de aanbieder in staat is deskundige



ondersteuning aan te bieden en de kosten die daar tegenover staan. Dit is niet altijd makkelijk te beoordelen maar hangt grotendeels samen met:

- \\ Aantonbare deskundigheid die specifiek noodzakelijk is voor de in te zetten ondersteuning. Dit kan bijvoorbeeld worden beoordeeld door referenties en opleidingen.
- \\ De mate waarin de aanbieder investeert in de beschikbaarheid en expertise van bekwame ondersteuners. Dit kan bijvoorbeeld worden beoordeeld aan de hand van een opleidingsplan, een beschrijving van de gehanteerde werkwijze, inzicht in de personeelsopbouw of de manier waarop de administratie is ingericht en de aansprakelijkheid is geregeld.

We gaan er vanuit dat instellingen (waaronder ook georganiseerde ZZP-netwerken) hiervoor meer kosten moeten maken dan een aanbieder die volledig zelfstandig werkt. Daarom zal het pgb bij een volledig zelfstandig werkende zorgaanbieder ook lager kunnen worden vastgesteld dan het maximale tarief dat in het besluit jeugdhulp gemeente Koggenland 2015 is bepaald. Als er sprake is van ondersteuning vanuit het eigen netwerk, dan geldt het daarvoor geldende tarief in de Wlz als maximaal.



7 Overig

7.1 Leeftijdsgrens

De inzet van jeugdhulp vindt plaats op basis van de Jeugdwet en het burgerlijk wetboek, waarbij de leeftijdsgrens van 18 jaar wordt gehanteerd. Indien er binnen 6 maanden nadat een kind 18 jaar is geworden wordt geconstateerd dat er aanvullende hulp noodzakelijk is, kan de hulp uiterlijk worden verlengd totdat de jongvolwassene 23 jaar is geworden. Hierbij geldt een uitzondering voor specifieke jeugdreclasseringstrajecten en/of specifieke gevallen van jongvolwassenen met een verstandelijke beperking. Het college behoudt altijd de bevoegdheid om, indien het dat nodig acht, voor deze of andere doelgroepen na deze leeftijdsgrens hulp in te zetten. Het betreft hier uitdrukkelijk uitzonderingsgevallen.

Alle aanvullende hulp na die leeftijd zal in principe worden gecontinueerd op basis van de beschikbare Wmo voorzieningen.

7.2 Woonplaatsbeginsel

In de Jeugdwet is uitgewerkt hoe het woonplaatsbeginsel dient te worden toegepast bij de inzet van de individuele voorzieningen. Hiermee wordt helderheid verschaft welke gemeente verantwoordelijk is voor de in te zetten hulp in bijzondere of onduidelijke gevallen. In hoofdstuk 9, bijlage 1 wordt deze kaders per situatie verder beschreven.

7.3 Vertrouwenspersoon

In artikel 2.6, eerste lid, onder f, van de wet is bepaald dat het college ervoor verantwoordelijk is dat jeugdigen, hun ouders of pleegouders een beroep kunnen doen op een vertrouwenspersoon. Op grond van de nieuwe Jeugdwet is de gemeente de bevoegde autoriteit om een vertrouwenspersoon in te stellen. Gemeenten hebben er voor gekozen om het vertrouwenswerk via de VNG voor de komende twee jaar toe te vertrouwen aan het Advies- en Klachtenbureau Jeugdzorg, kortweg AKJ. Het AKJ gaat het vertrouwenswerk namens alle gemeenten tezamen in het land samen met onderaannemers uitvoeren.



8 Algemeen

Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen bepalingen van deze beleidsregels buiten toepassing laten, indien deze gelet op het doel ervan tot onbillijkheden van overwegende aard kunnen leiden. In alle gevallen waarin deze beleidsregel niet voorziet, beslist het college.

Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking op 1 januari 2015.

Citeertitel

Deze regels worden aangehaald als 'Beleidsregels jeugdhulp 2015 gemeente Koggenland'.

DATUM

Burgemeester en wethouders van Koggenland,
5 januari 2016

de gemeentesecretaris,

de burgemeester,

A.M.T. Beuker

R. Posthumus



9 Bijlagen

9.1 De toepassing van het woonplaatsbeginsel in de Jeugdwet

De verantwoordelijke gemeente is in beginsel de gemeente waar de ouder met gezag woont. Als een jeugdige en zijn of haar ouders hulp nodig hebben, wordt eerst bekeken waar het gezag ligt. Daarna wordt vastgesteld wat het adres is. Zo wordt duidelijk welke gemeente verantwoordelijk is voor de desbetreffende jeugdige. Bij een verhuizing, een wijziging in het gezag of als de jeugdige meerderjarig wordt, verandert de situatie. Voor de nieuwe situatie moet opnieuw met behulp van het stappenplan worden bepaald welke gemeente op dat moment de verantwoordelijke gemeente is.

Het vaststellen van de woon- of verblijfplaats

Bij het bepalen van het woonadres wordt aangesloten bij de inschrijving in de Basisregistratie Personen (BRP). Als een jeugdige zelf, of zijn of haar gezagsdrager, niet heeft gezorgd voor de inschrijving in de BRP, moet hij of zij gewezen worden op zijn of haar wettelijke plicht om zich in te schrijven. Als er geen inschrijving in de BRP is, wordt gekeken naar het werkelijke verblijf van de gezagsdrager. In sommige gevallen is het werkelijke verblijfplaats van de jeugdige bepalend voor de verantwoordelijke gemeente. Soms komt het voor dat het werkelijke verblijf van een jeugdige bij een nevenvestiging van een jeugdhulpaanbieder is. In die gevallen is het adres van de nevenvestiging het adres dat geldt. Als het moment van de hulpvraag wordt gehanteerd, geldt het eerste contact van de jeugdige bij de toegang.

Verhuizing

Een wijziging van de inschrijving in de BRP betekent de start van overleg tussen gemeente die verantwoordelijk was en de gemeente die verantwoordelijk wordt. Dit overleg is gericht op de feitelijke overdracht. Hulp bij acute situaties Bij acute situaties wordt direct jeugdhulp aan de jeugdige geleverd of een kindbeschermingsmaatregel uitgesproken. De gemeente die de acute hulp levert, stelt via het stappenplan vast welke gemeente formeel verantwoordelijk is. De kosten van alle geleverde acute hulp zijn immers voor rekening van die gemeente. Wanneer de Jeugdwet niet van toepassing is, is er geen gemeente direct verantwoordelijk voor de desbetreffende jeugdige. Gemeenten die kosten voor jeugdhulp hebben gemaakt moeten in die uitzonderlijke gevallen de kosten verhalen op de reisverzekering, de desbetreffende buitenlandse verzekeraar of via de gezagsdrager van de jeugdige.

Overgangsrecht in 2015

Met betrekking tot het overgangsrecht geldt de situatie zoals deze op 31 december 2014 bekend is. Waar in het stappenplan het moment van de hulpvraag staat, geldt ten aanzien van het overgangsrecht de situatie op 31 december 2014. Een jeugdige heeft recht op (jeugd)hulp tot het moment waarop een indicatie of verwijzing of strafrechtelijke beslissing eindigt, tot maximaal het einde van 2015. Bij langdurige pleegzorg geldt het overgangsrecht tot het moment dat de jeugdige 18 jaar wordt.

Gescheiden ouders in verschillende gemeenten

Als ouders na een echtscheiding in verschillende gemeenten wonen en de jeugdige bij beide ouders woont, moet er een hoofdverblijf worden aangewezen. De rechter kan bij de



scheidingsuitspraak het hoofdverblijf bepalen. Als het hoofdverblijf niet door de rechter is bepaald, geven de ouders aan wat het hoofdverblijf van de jeugdige is. Kunnen of willen de ouders dit niet aangeven dan gaan de twee desbetreffende gemeenten met elkaar in overleg. Daarbij hanteren zij het criterium: de verantwoordelijke gemeente is die gemeente waar de jeugdhulp in het belang van de jeugdige binnen zijn sociale netwerk (school, sport en vriendenkring) georganiseerd kan worden.

Voorlopige voogdij

De kinderrechter kan om verschillende redenen een voorlopige voogdij uitspreken. Het gaat daarbij altijd om acute noodsituaties waarin een snel ingrijpen ter (tijdelijke) bescherming van de minderjarige nodig is. Zo kan het nodig zijn om een medische behandeling voor een kind mogelijk te maken, als toestemming door de ouder(s) wordt geweigerd. Voorlopige voogdij kan ook een tussenmaatregel zijn wanneer deze wordt uitgesproken gedurende het onderzoek naar een beëindiging van het ouderlijk gezag. Dan is het gezag van de ouder(s) geschorst, in afwachting van een definitieve maatregel. Bij de situatie van voorlopige voogdij is voor het bepalen van de woonplaats gekozen voor een praktische oplossing. Uitgangspunt is de situatie die gold voordat sprake was van voorlopige voogdij. De gemeente waar de ouder die het gezag had woont is verantwoordelijk. Als die ouder tijdens de duur van de situatie van voorlopige voogdij verhuist, wordt de gemeente waar deze ouder naar toe gaat verantwoordelijk.

Tijdelijke voogdij

Bij de situatie van tijdelijke voogdij is er tijdelijk in de voogdij voorzien. Deze situatie kan onbeperkt duren, tot het moment waarop ouders terugkeren, bijvoorbeeld na het uitzitten van een gevangenisstraf in het buitenland, of totdat een jeugdige terugkeert naar het land van herkomst (Nidos heeft dan meestal de tijdelijke voogdij) of tot het moment waarop een jeugdige meerderjarig wordt. De verblijfplaats van de jeugdige is in deze situaties bepalend.

Instellingsvoogdij

Als de voogdij door een gecertificeerde instelling wordt uitgeoefend is het werkelijke verblijf van de jeugdige bepalend. Vaak woont deze jeugdige in een pleeggezin of in een residentiële instelling. Als de jeugdige in een residentiële instelling woont, geldt niet het adres van de hoofdvestiging van de jeugdhulpaanbieder maar het werkelijke verblijf van een jeugdige bij de nevenvestiging.

Meerderjarige jeugdige

Als een jeugdige 18 jaar wordt, is er volgens het burgerlijk wetboek geen gezagsrelatie meer. Daarom wordt in dat geval uitgegaan van het adres van de jeugdige.

Woonplaats van gezagsdrager(s) onbekend of in het buitenland

Als de woonplaats van de gezagsdrager(s) onbekend is, geldt het werkelijk verblijf van de jeugdige op het moment van de hulpvraag. Als de gezagsdrager(s) in het buitenland wonen en de jeugdige in Nederland verblijft, geldt het werkelijk verblijf van de jeugdige. Er is dus altijd een gemeente verantwoordelijk.

Woonplaats gezagsdrager en jeugdige in buitenland

Als ouders en jeugdige in het buitenland wonen, is er geen recht op jeugdhulp. Gemeenten hoeven dan geen jeugdhulp te leveren.

Woonplaats gezagsdrager in Nederland en jeugdige in buitenland

De gemeente waar de gezagsdrager woont is verantwoordelijk.



Briefadres

Soms wordt iemand op een briefadres en niet op een woonadres ingeschreven in de BRP. Dit kan voorkomen als iemand bijvoorbeeld in een psychiatrische instelling, een Blijf van mijn Lijf-huis of in een gevangenis verblijft. Bij een briefadres geldt het werkelijke verblijf van de jeugdige op het moment van de hulpvraag. Wanneer zowel het briefadres als het woonadres bekend zijn in de BRP, wordt het woonadres gehanteerd.